

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

Yürütmenin Durdurulması Taleplidir.

DAVACI : Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı
Oğuzlar Mahallesi Barış Manço Cd. Avukat Özdemir Özok Sokak No: 8
Balgat/ ANKARA

VEKİLİ : Av. Seray ŞENFER- Av. Özge ÖZDER
Aynı adreste

DAVALI : T.C. Cumhurbaşkanlığı
Cumhurbaşkanlığı Külliyesi Beştepe/ANKARA

KONU : 16.07.2023 tarihli ve 32250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 15.07.2023 tarih ve 7390 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ve eki Karar’ın öncelikle dava sonuna kadar **YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI** ve sonrasında **İPTALİ** ile bu düzenlemenin dayanağı olan 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu’nun 15.07.2023 tarih 32249 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 7456 sayılı Kanun’un 12. maddesi ile değişik 12. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendinin Anayasa’nın 2. 5, ve 73. maddelerine aykırı olması nedeniyle iptali için **Anayasanın 152. maddesi uyarınca Anayasa Mahkemesine başvurulması** talebimizdir.

YAYIM TARİHİ : 16.07.2023

I-USULE İLİŞKİN AÇIKLAMALARIMIZ:

Türkiye Barolar Birliğinin Dava Açmaktaki Menfaat ve Ehliyeti

Bilindiği üzere, T.C. Anayasası’nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini sağlayan, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

Anayasa’nın 135. maddesinin birinci fıkrasına uyarınca, “*Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğu ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir*”.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu’nun 109. maddesine göre ise, Türkiye Barolar Birliği, bütün baroların katılımıyla oluşan, kamu kurumu niteliğinde, tüzel kişiliğe sahip bir meslek kuruluşudur. Müvekkil Türkiye Barolar Birliği’nin varlık sebebi, salt meslek mensuplarına güvence sağlamak olmayıp, ayrıca “*hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak*” Avukatlık Kanunu’nun 110/17 maddesiyle Türkiye Barolar Birliğine verilmiş bir görevdir.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

Avukatlık Kanunu'nun 2. maddesi uyarınca; avukatlığın amacı, hukuki münasebetlerin düzenlenmesini, her türlü hukuki mesele ve anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesini ve hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını her derecede yargı organları, hakemler, resmi ve özel kişi, kurul ve kurumlar nezdinde sağlamaktır. Avukat bu amaçla hukuki bilgi ve tecrübelerini adalet hizmetine ve kişilerin yararlanmasına tahsis eder.

Türkiye Barolar Birliği, kurulduğu günden bu yana yasaların bir meslek kuruluğu olarak kendisine yüklediği görevlerinin yanında, toplumun hukuki sorunlarıyla ilgili görüş ve önerileriyle de Türk hukuk sisteminin gelişmesine katkı sağlamış olup, sağlamaya da devam edecektir.

Dava konusu karar ile 06.06.2022 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (I) sayılı listenin (A) ve (B) cetvelinde yer alan ürünlere ilişkin özel tüketim vergisi yeniden tespit edilmiştir. Ekli listede başta araçlarda kullanılan yakıtlar, ev ve iş yerlerinde kullanılan doğalgaz olmak üzere birçok ürünün özel tüketim vergisi (ÖTV) tutarları arttırılmıştır.

Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasını takiben karar uyarınca doğrudan vergi tutarları satış fiyatlarına yansımıştır.

Söz konusu değişiklik, Anayasa'nın 73. maddesinde yer alan adil denge gözetilmeksizin getirilmiş olmakla ilgili anayasal ilkeye aykırılığının yanında avukatlar da olmak üzere vatandaşların mülkiyet hakkına müdahale niteliği taşımaktadır.

Nitekim dava konusu işlemde, Kanuni ödevlerin yürütümü amacıyla kullanılan Birliğin mülkiyetinde bulunan araçların kullanımından, görevlerini yerine getirmek üzere kullandığı kırtasiye malzemelerinden, taşınmazlarının ısıtılması, soğutulmasına kadar birçok yönü ile etkilenen Türkiye Barolar Birliğinin dava açmakta menfaati ve ehliyeti de bulunmaktadır.

Bundan başka aynı zamanda vergisel yükümlülükleri nedeniyle dava konusu işlemin toplumun genelinin menfaatini de ilgilendirdiği de dikkate alındığında; avukatlık mesleğini ve meslektaşları savunmak görevi ve ayrıca hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak görevi kapsamında Türkiye Barolar Birliğinin işbu davayı açmakta hak ve menfaati bulunmaktadır. Avukat meslektaşlarımızın ekonomik sorunlarını başta davalı Cumhurbaşkanlığı makamı nezdinde olmak üzere Adalet Bakanlığının en üst kadrolarına dahi ifade edip avukatların sorunlarına çözüm arayışında iken; Kanun koyucu da ekonomik sorunların çözümüne katkı amacıyla başlangıç niyetiyle 7445 sayılı Kanun ile finansman desteği getirmiş iken; dava konusu düzenleme sonucunda oluşan ekonomik kayba karşı müvekkil Birliğin gerek kendi adına gerekse anayasal yükümlülüğünden kaynaklı avukat meslektaşlar adına dava açmakta menfaati bulunduğunun kabulü gerekmektedir.

II- ESASA İLİŞKİN AÇIKLAMALARIMIZ ve İPTAL NEDENLERİ:

A- Dava konusu işlemin dayanağı olan 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 12. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendi vergilerin yasallığını düzenleyen Anayasa'nın 73. maddesine ve Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

İtiraz yolu ile iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvuruda bulunulmasını talep ettiğimiz 15.07.2023 tarih 32249 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7456 sayılı Kanun'un 12. maddesi ile değiştirilen Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 12. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendi "(I) sayılı listede yer alan veya bu maddenin (5) numaralı fıkrası uyarınca yeniden belirlenen maktu vergi tutarlarını, her bir mal itibarıyla söz konusu listede yer alan veya yeniden belirlenmiş sayılan en yüksek vergi tutarının beş katına kadar artırmaya, sifra kadar indirmeye, bu sınırlar içinde mal cinsleri, özellikleri, kullanım yerleri veya ithalatın şekline göre farklı tutarlar tespit etmeye," şeklinde Cumhurbaşkanına yetki verilmiştir.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

Anayasa'nın "Vergi Ödevi" başlıklı 73. maddesi "Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür.

Vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı, maliye politikasının sosyal amacıdır.

Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır.

Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin muaflık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi Cumhurbaşkanına verilebilir." şeklindedir.

Anayasa'nın yukarıda yer verilen 73. maddesi ile herkesin, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlü olduğu belirtilmiş ve maddenin üçüncü fıkrasında, **verginin kanuniliği ilkesi** benimsenmiştir.

Verginin kanuniliği ilkesi, vergi yükümlülüğüne ilişkin düzenlemelerin yasa ile yapılmasını zorunlu kılmakta ve takdire dayalı keyfi uygulamaları önleyecek sınırlamaların yasada yer almasını gerektirmektedir.

Anayasa'nın 73. maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca Cumhurbaşkanına verilebilecek yetki de ancak vergi, resim, harç ve benzeri malî yükümlülüklerin muaflık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde değişiklik yapabilmesine ilişkindir.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği gibi, mali yükümlülüklerin kişilerin sosyal ve ekonomik durumlarını hatta temel haklarını etkileyecek çeşitli yönleri bulunduğundan, bunların, yasayla yeterince çerçevesiz olmaması keyfi uygulamalara yol açabilir. Bu nedenle Anayasa'nın 73. maddesine göre vergilendirme yetkisi yasama organına verilmiş, yürütme organına, yasal dayanağı bulunmaksızın idari işlemle vergi koyma, değiştirme ve kaldırma yetkisi tanınmamıştır.

Anayasa uyarınca Cumhurbaşkanına verilebilecek yetkinin yeni bir vergi ihdası anlamına gelecek şekilde yorumlanması yukarıda açıklanan verginin yasallığı ilkesine aykırılık teşkil edecektir.

Nitekim (I) sayılı listedeki mallar maktu vergiye tabi tutulmuştur.

Yukarıda açıklandığı üzere, Anayasa'nın 73.maddesinin son fıkrası ise vergi miktarını değiştirme yetkisini kapsamamaktadır.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

Sadece vergi oranlarının yasada öngörülen üst ve alt sınırlar arasında değiştirilmesi yetkisi, yani oranlara ilişkin yetki ile miktarı yasa ile belirlenen verginin birbirinden ayrı tutulması ve değerlendirilmesi vergi oranının değerlendirilmesi değil de yasa ile belirlenen vergi miktarının değerlendirilmesine dair Cumhurbaşkanına yetki verilmesinin yukarıda açıklanan ilkelere aykırılık teşkil edeceği değerlendirilmektedir.

Burada ele alınması gereken temel husus Anayasa ile değerlik yetkisi tanınan oran ile maktu verginin birbirlerinden tamamen farklı kavramlar olduğu ve yasa ile belirlenen maktu verginin Cumhurbaşkanınca değerlendirilmesine olanak bulunmadığıdır.

Bundan başka yasal düzenleme ile Cumhurbaşkanına tanınan yetkide sınırları açık ve belirli olmayan ve bu haliyle keyfi ve takdiri uygulamalar yapabilecek şekilde geniş yetki veren, herhangi bir zaman sınırı tanımayan ve yasa ile belirlenmiş oranların keyfi bir biçimde sürekli biçimde değerimine olanak tanıyan yasal düzenleme verginin yasallığı ilkesine ve hukuk güvenliği ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

Açıklanan nedenlerle itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesine başvurulmasını talep ettiğimiz kanun hükmü ile de maktu vergi tutarlarının yeniden belirlenmesine olanak verilmesi de bu sebeplerle verginin yasallığı ilkesine, Anayasa'nın 73. maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

B- Dava konusu düzenleme ile Anayasa'nın 73. maddesi ile öngörülen adil denge gözetilmediği gibi, yapılan ÖTV artışı ölçülülük ilkesine aykırı şekilde mülkiyet hakkının ihlaline sebebiyet verebilecek mahiyettedir.

Anayasa'nın "Vergi Ödevi" başlıklı 73. maddesinin birinci fıkrasında kamu giderlerini karşılamak üzere verginin malı güce göre alınması ve genelliği, ikinci fıkrasında vergi yükünün adaletli ve dengeli bir biçimde dağılımı öngörülmüştür.

Dava konusu 16.07.2023 tarihli ve 32250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7390 sayılı Cumhurbaşkanın Kararı ve eki Karar ile 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (I) sayılı listenin (A) ve (B) cetvelinde yer alan ürünlerin özel tüketim vergisi tutarları arttırılmıştır.

Anayasa hükmünün açıkça ortaya koyduğu şekli ile devlet vergi koyma yetkisini, ancak kamu giderlerini karşılamak amacıyla kullanabilme olanağına sahiptir. Ancak, bu meşru amacın varlığı yanında, vergilerin kişilerin mali gücü ile kamu giderlerini karşılama amacı arasında adil bir dengenin kurulması suretiyle konulması ve bunun maliye politikasının sosyal amacı olarak belirlenmesi de Anayasal bir ödev niteliğindedir.

Anayasa'nın 73. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin kamu giderlerini karşılamak üzere mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlü olduğu belirtilmiş; diğer fıkralarında da bu yükümlülüğün ilkeleri gösterilmiştir (AYM, E.2005/73, K.2008/59, 21/2/2008). Devletin vergilendirme yetkisi; Anayasa'nın 73. maddesinde yer alan verginin kanuniliği, mali güce göre ödenmesi, genelliği, vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı ilkeleri yanında Anayasa'nın genel ilkeleri ile de sınırlandırılmıştır (AYM, E.2003/33, K.2004/101,

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

15/7/2004). Böylece Anayasa'nın 2. maddesinde nitelikleri belirtilen sosyal devlet ve hukuk devleti ilkeleri vergilendirme ilkeleri yönünden somut biçimde dile getirilmiştir (AYM, E.2014/72, K.2014/141, 11/9/2014; E.2010/62, K.2011/175, 29/12/2011; E.2012/158, K.2013/55, 10/4/2013).

İptali istenen düzenleme bakımından öncelikle değerlendirilmesi gereken husus da yukarıda açıklanan adil dengenin dikkate alınıp alınmadığı olmalıdır.

Örneğin; son üç yıllık süreç içerisinde 17.11.2020 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 7256 sayılı Kanun, 09.06.2021 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanan 7326 sayılı Kanun ve son olarak 12.03.2023 tarih 32130 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7440 sayılı Kanun ile büyük çoğunluğu vergi borcu olan alacaklar yapılandırma kapsamına alınmıştır. Devlet kamu giderlerini karşılamak için tahsil etmesi gereken vergilerin zamanında tahsil edilememesi sebebi ile son üç yıl içinde üç Kanun ile yapılandırma yapmış ve bir kısım alacaklarından vazgeçmiş; bununla birlikte dava konusu işlem ile vatandaşın vergi yükümlülüğünü arttırmak suretiyle gelirlerinde artışa gitmiştir.

Bundan başka yakın zamanda yapılan birçok yasal düzenleme ve zammın devlet bütçesine eklediği yük yanında enflasyona olumsuz etki ile ürün fiyatlarında artışa sebep olduğu açıktır. Dava konusu işlem ise ÖTV artışı sebebi ile ürün fiyatlarında ayrıca yükselmeye yol açmaktadır.

Bir başka örnek olarak 01.05.2023 tarih 32177 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi uyarınca belirlenen tarihler arasında doğalgaz kullanım bedelleri Enerji ve Tabiat Bakanlığı bütçesinde karşılanmış iken dava konusu işlem ile işbu Kararnameden sadece 2 ay sonra doğalgaz ÖTV tutarı arttırılmıştır.

Sadece bu örnekler dahi esasen dengeli bir artış ve düzenleme yapılmadığının, bugüne değin yapılan ekonomik tercihler nedeniyle oluşan bütçe açığının kapatılması için vergilerin arttırılması yolunun tercih edildiğinin bir göstergesidir.

Anayasa'nın Başlangıç kısmının 6. paragrafında; her Türk vatandaşının Anayasa'daki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak, hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme hakkının olduğu açıklanmıştır. Anayasa'nın başlangıç kısmının da Anayasa metnine dahil olduğu kabul edilmiştir.

Anayasa Mahkemesinin birçok kararında da yer verildiği üzere; Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan sosyal hukuk devleti, temel hak ve özgürlükleri en geniş ölçüde sağlayan ve güvence altına alan, toplumsal gerekleri ve toplum yararını gözeten kişi ve toplum yararı arasında denge kuran, toplumsal dayanışmayı üst düzeyde gerçekleştiren, güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak eşitliği, sosyal adaleti sağlayan, çalışma hayatının gelişmesi için önlemler olarak çalışanları koruyan, millî gelirin adil bir biçimde dağıtılmasını sağlayan devlettir.

Anayasa'nın 5. maddesi insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamayı devletin temel amaç ve görevleri arasında saymıştır. Devletin kişilerin mülkiyet hakkından ve hak arama hürriyetinden tam anlamıyla yararlanabilmeleri ve mülkiyet hakkının etkili bir şekilde korunması amacıyla yasal, idari, mali, yargısal ve diğer önlemleri alması gerekir.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

Anayasa'nın 35. maddesinde “Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.” denilmektedir. Anayasa'nın anılan maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır.

Sosyal bir devlet olmanın gereği devletin vatandaşların mülkiyet haklarını koruyacak, Anayasa'nın 5. maddesi ile bağlantılı şekilde bu hakların korunmasını ve geliştirmesini sağlayacak tedbirler alınmasıdır. Devletin vatandaşları koruyucu tedbirler alması ve imkanları yetersiz kişileri desteklemesi gerekmekte iken dava konusu düzenleme ile dengesiz şekilde alım gücünün azalmasına sebebiyet verilmesi bu anlamda sosyal devlet ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

Dava konusu düzenleme ile getirilen ÖTV artışı vatandaşın aynı gelir düzeyi ile daha fazla vergi ödemesini öngördüğünden devletin kişilerin mülkiyet hakkına müdahaleden kaçınmasını öngören negatif yükümlülüğüne aykırılık teşkil etmektedir.

Keza yukarıda izaha çalıştığımız vergilendirmede adil bir denge bulunup bulunmadığının ve vergilendirmenin meşru bir amaca dayanıp dayanmadığının belirlenmesi önem taşımaktadır. Dava konusu ÖTV artışı, idari işlemin taşınması gereken temel unsurlardan olan kamu yararı amacına hizmet etmek bir yana yüksek enflasyon sebebi ile alım gücü düşen vatandaşın alım gücünü daha da azaltmak suretiyle dengesiz bir yüke sebebiyet verdiği değerlendirilmektedir.

Kaldı ki ÖTV artışları temel yaşam ihtiyaçlarından olan beslenmeden ısınmaya, temizlikten ulaşımaya kadar hayatın her alanında kullanılan ürünlerin de fiyatlarına etki edecek ve artışa sebep olacaktır.

Anayasa Mahkemesinin 22.10.2020 tarih 2019/59 E. 2020/61 K. sayılı kararında yer verildiği üzere; Anayasa'nın 35. maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınmış olan mülkiyet hakkının etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin bu hakka müdahaleden kaçınmasıyla sağlanamaz. Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin mülkiyet hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülükleri de bulunmaktadır. Bu pozitif yükümlülükler kimi durumlarda özel kişiler arasındaki uyumsuzluklar da dâhil olmak üzere mülkiyet hakkının korunması için belirli tedbirlerin alınmasını gerektirmektedir (AYM, E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, paragraf 13; Eyyüp Boynukara, B. No: 2013/7842, 17/2/2016, paragraf 39-40; Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, B. No: 2014/8649, 15/2/2017, paragraf 44).

Anayasa'nın 73. maddesinin 4. fıkrası uyarınca; “Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin muaflık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi Cumhurbaşkanına verilebilir.”

Anayasa uyarınca Cumhurbaşkanına mali yükümlülüklerin muaflık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi verilebilmektedir. Bu yetkide kanunen belirlenen maktu vergi miktarlarının arttırılmasını kapsadığını kabul etmek; vergilerin kanuniliği ilkesine dolayısıyla Anayasa'ya aykırılık teşkil edecektir.

Anayasa'nın “Temel Hak ve Hürriyetlerin Sınırlandırılması” kenar başlıklı 13. maddesi uyarınca temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyet'in gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.

Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan "Ölçülülük ilkesi"; elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. Elverişlilik, öngörülen sınırlamanın ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını; gereklilik, ulaşılmak istenen amaç bakımından sınırlamanın zorunlu olmasını, diğer bir ifadeyle aynı amaca daha hafif bir sınırlama ile ulaşılmamasının mümkün olmamasını; orantılılık ise hakka getirilen sınırlama ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir.

Cumhurbaşkanına sadece mal ve hizmetler bakımından vergi yükümlülüklerinin "muafık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına" ilişkin kanunla çizilen sınırlar dahilinde düzenleme yapma yetkisi verilmiş olmakla beraber yukarıda açıklandığı üzere; adil dengenin sağlanamaması yanında Anayasa'nın 13. maddesine aykırı şekilde Anayasa'nın 35. maddesinin ihlal edilmesi sonucunun doğmasına sebebiyet verilmektedir.

Sonuç olarak; yukarıda ayrıntıları ile ifade edildiği üzere, ÖTV oranlarının arttırılmasına yönelik dava konusu düzenleme

- Kişilerin mali gücü ile kamu giderlerini karşılama amacı arasında adil bir dengenin kurulmasına işaret eden Anayasa'nın 73. maddesine aykırı nitelikte ve takdir yetkisinin ölçüsüz kullanımı mahiyette olmakla,
- Kişilerin alım gücünün azalmasına sebebiyet vermesi sebebi ile Anayasa'nın 35. maddesi ile düzenlenen mülkiyet hakkına ölçüsüz bir müdahale olmakla,

iptalini talep etme zorunluluğu,

- Dava konusu işlemin dayanağı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 15.07.2023 tarih 32249 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7456 sayılı Kanun'un 12. maddesi ile değişik 12. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendi Anayasa'nın 2. ve 73. maddesine aykırı olmakla

Anayasa'nın 153. maddesi uyarınca itiraz yolu ile iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasını talep etme zorunluluğu doğmuştur.

III -YÜRÜTMENİN DURDURULMASI NEDENLERİ

2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 27/2 maddesi uyarınca "Danıştay veya idari mahkemeler, idari işlemin uygulanması halinde telifisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda, davalı idarenin savunması alındıktan veya savunma süresi geçtikten sonra gerekçe göstererek **yürütmenin durdurulmasına** karar verebilirler." Davacının "yürütmenin durdurulması" talebinin kabul edilebilmesi için kanunda yer alan "idari işlemin uygulanması halinde telifisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi" gerekmektedir.

Yukarıda ayrıntılarına yer verildiği üzere; dava konusu işlem ile getirilen ÖTV zamları doğrudan ürünlere yansdığından ürünlerin zamlı olarak tedarik edilmesi sebebi ile dava konusu işlemin uygulanması halinde telifisi güç veya imkânsız zararların doğması muhtemeldir. Bu sebeple, uygulanması halinde telifisi

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Sayı:

Ankara,

güç veya imkânsız zararlar doğacağından yürütmenin durdurulması talebimizin kabulüne karar verilmesi gerekmektedir.

HUKUKİ NEDENLER: T.C. Anayasası, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu ve ilgili mevzuat

DELİLLER : Yasal mevzuat ve gerekli her türlü kanıt.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan ve re'sen dikkate alınacak diğer nedenlerle; 16.07.2023 tarihli ve 32250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 15 Temmuz 2023 tarih 7390 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile eki kararın öncelikle yürütmesinin durdurulması ve sonrasında iptaline, 4760 Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 15.07.2023 tarih 32249 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 7456 sayılı Kanun'un 12. maddesi ile değişik 12. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendi Anayasa'nın 73. Maddesine aykırı olmakla Anayasa'nın 153. maddesi uyarınca itiraz yolu ile iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilerek yargılama giderleri ile vekalet ücretinin karşı taraf üzerinde bırakılmasını saygılarımızla talep ederiz.

Davacı Türkiye Barolar Birliği
Vekili
Av. Seray Şenfer- Av. Özge Özder

Ekler:

- 1- Onanmış Vekaletname örneği
- 2- 16.07.2023 tarihli ve 32250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 15 Temmuz 2023 tarih 7390 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile eki karar